

ارزیابی و بهینه‌سازی روش‌های مختلف استخراج RNA از بافت‌های منجمد انسانی

فائزه محمدهاشم^۱, دکتر پروانه نیک پور^۲, دکتر مجتبی عمامی بایگی^۳

خلاصه

مقدمه: استفاده از RNAی سالم جهت به کارگیری در روش‌های ژنتیک مولکولی مانند میکروواری و RT-PCR یا PCR باید با کیفیت پایین، ممکن است نتایج بعدی حاصل از کار بر روی این RNA را تحت تأثیر قرار دهد. در مطالعه‌ی حاضر بر آن شدیدم با مقایسه و بهینه‌سازی روش‌های مختلف استخراج RNA با استفاده از کیت‌های متفاوت و تیمار با آنزیم DNase، به روشی استاندارد جهت استخراج RNAی از بافت‌های منجمد انسانی دست یابیم.

روش‌ها: با استفاده از کیت‌های RNeasy plus RNeasy Plus Mini و RNeasy Mini، استخراج RNAی کل از بافت‌های منجمد انسانی شامل معده (۴۰ عدد)، گلیوما (۵ عدد) و بیستان (۱۵ عدد) صورت گرفت و به منظور از بین بردن DNAی ژنومی، از تیمار با DNase استفاده شد. پس از استخراج RNA، کیفیت و کمیت آن با استفاده از اسپیکتروفوتومتری و ژل الکتروفوروز مورد بررسی قرار گرفت. بعد از سنتز cDNA، RT-PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی طراحی شده برای ژن TBP انجام شد و نتایج با استفاده از الکتروفوروز ژل آگارز مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: با استخراج شده با کیت RNeasy plus بعد از تیمار با DNase نتایج مناسبی در واکنش RT-PCR نشان نداد. RNAی استخراجی با کیت RNeasy Mini کیاژن به دلیل استفاده از DNase در مراحل استخراج RNA و کیت RNeasy Plus Mini و کیت DNase نیز به دلیل داشتن ستون حذف کننده DNA ژنومی کیفیتی خوب برای واکنش RT-PCR داشتند.

نتیجه‌گیری: ترکیب کیت RNeasy Mini، محلول کیازل و استفاده از DNase طی مراحل استخراج، مناسب‌ترین روش جهت استخراج RNA از بافت‌های منجمد انسانی بوده و RNAی استخراجی می‌تواند با اطمینان جهت آزمایش‌های مولکولی پایین دستی مورد استفاده قرار گیرد.

وازگان کلیدی: استخراج RNA، بافت انسانی، بیان ژن.

هستند، تحت تأثیر قرار می‌دهد (۱-۲). لذا در مطالعات زیست‌شناسی مولکولی و کاربردهای تشخیصی باید از RNAی با کیفیت بالا به عنوان نقطه‌ی شروع (Starting point) استفاده کرد. به خصوص در تکنیک Real-time polymerase chain reaction یا RT-PCR کمی، میکروواری، هیریدیزیاسیون درجا، آنالیز نورترن بلاط، نقشه‌برداری RNA، کتابخانه‌ی RNA و هر نوع کاربرد آرایه‌ای، تمامیت RNAی کل cDNA استفاده شده باید کنترل شود. مطالعات مختلفی اثرات

مقدمه

از آن جایی که سطح بیان RNA نشانگر خوبی از وضعیت فیزیولوژیک سلول و بافت است، صحت اندازه‌گیری میزان بیان ژن به شدت متأثر از کمیت و کیفیت RNAی آغازی می‌باشد. خلوص و تمامیت RNA، عناصر مهم برای موفقیت کلی آنالیزهای پایین دستی هستند که بر پایه‌ی RNA می‌باشند. شروع کار با RNAی که دارای کیفیت پایینی است، نتایج آنالیزهای بعدی را که سخت، زمان‌بر و گران قیمت

^۱ کلشناسی ارشد ژنتیک، بخش ژنتیک، گروه زیست پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۲ دکتری تخصصی ژنتیک، بخش ژنتیک، گروه زیست پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۳ دکتری تخصصی ژنتیک، گروه ژنتیک، دانشکده علوم پایه و پژوهشکده زیست فناوری، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران.

نویسنده‌ی مسئول: دکتر پروانه نیک پور

کردن غیردقیق میزان RNA شود (۹). بنابراین، هر نوسانی در تعداد کپی mRNA بسیار مهم می‌باشد و تفاوت در نتایج میزان بیان زن می‌تواند ناشی از سطوح متفاوت آلدگی با DNA میان نمونه‌ها باشد. برای رفع این مشکل، از تیمار RNA با آنزیم DNase استفاده می‌شود، اگرچه بسیاری از محققان به خاطر ترس از RNA موجود در DNase و تجزیه RNA استخراج شده در حین ذخیره‌سازی طولانی مدت، از تیمار با آنزیم DNase استفاده نمی‌کنند (۷). نتایج مطالعات متعدد پیشنهاد می‌کنند که چنان‌چه پرایمرهای مورد استفاده در PCR، روی دو اگزون متفاوت طراحی شده باشند، به طوری که حداقل یک ایتررون را در بر بگیرند، در این صورت با اتصال پرایمرها به cDNA ژنومی محصولی با طول متفاوت نسبت به DNase ایجاد می‌شود و نیازی به تیمار با آنزیم نمی‌باشد. ولی با این وجود، به خاطر اطمینان از عدم حضور هر گونه آلدگی و تأثیر آن بر نتایج RT-PCR کمی، بهتر است از تیمار با آنزیم DNase استفاده شود (۹-۱۰). با توجه به نقش مهم تمامیت و کیفیت RNA استخراجی بر روی مراحل بعدی آزمایش‌هایی که بر مبنای RNA هستند، در این مطالعه بر آن شدیم با مقایسه و بهینه‌سازی روش‌های مختلف استخراج RNA کل از بافت‌های منجمد انسانی و تأثیر تیمار با آنزیم DNase روی آزمایش‌های پایین دستی، بهترین روش استخراج RNA از بافت را بر اساس کیت‌های موجود در بازار مورد ارزیابی قرار دهیم.

روش‌ها

نمونه‌های بافتی انسانی از معده (۴۰ عدد)، گلیوبلاستوما (۵ عدد) و پستان (۱۵ عدد)، با در نظر گرفتن کلیه‌ی

جزای تمامیت RNA کل را روی الگوی بیان زنی با استفاده از RT-PCR کمی و میکروواری بررسی کرده‌اند (۳-۵). همچنین در کاربرد کلینیکی که میزان نمونه‌ی بافتی محدود و منحصر به فرد است، نظیر RNA با نمونه‌ی به دست آمده از عمل جراحی، RNA با کیفیت قابل قبول مورد نیاز است (۶). به دلیل ساختار متفاوت RNA نسبت به DNA (وجود گروه هیدروکسیل به جای اکسیژن در کربن شماره ۲)، این مولکول به نسبت فعال‌تر بوده و نسبت به هیدرولیز حساس‌تر است. علاوه بر این، آنزیم تجزیه‌کننده‌ی RNA یعنی RNase در محیط به افور وجود داشته و باعث تجزیه‌ی سریع RNA می‌شود. آنزیم‌های بسیار پایدار و فعالی هستند که اغلب برای عملکرد خود به کوفاکتورها نیاز ندارند، به همین دلیل در تمامی مراحل کار باید تمامی شرایط دست ورزی بافت به دقت کنترل شود تا کیفیت و تمامیت RNA حفظ شود (۷). برای تشخیص خلوص RNA، از نسبت جذب نوری ۲۶۰ نانومتر به ۲۸۰ نانومتر (OD₂₆₀/OD₂₈₀) استفاده می‌شود. با این حال، این پارامتر تنها اطلاعاتی در رابطه با آلدگی فنل یا پروتئین داده و اطلاعات دقیقی از تمامیت RNA در اختیار قرار نمی‌دهد. برای بررسی تمامیت RNA، بهترین روش استفاده از الکتروفورز RNA استخراج شده بر روی ژل آکارز است (۸).

برای یک اندازه‌گیری کمی قابل اعتماد و حساس از mRNA با میزان بیان پایین، تکنیک RT-PCR کمی روش انتخابی در اولویت اول است. این تکنیک بسیار حساس و قادر به شناسایی مقادیر بسیار کم در نمونه می‌باشد. شناسایی دقیق غلظت RNA کل برای اندازه‌گیری تعداد کپی mRNA بسیار مهم بوده است و هر گونه آلدگی DNA می‌تواند منجر به کمی

از ستر cDNA و انجام روش RT-PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی طراحی شده برای ژن سرای گردان (TBP) (House keeping) استفاده گردید و نتایج با استفاده از الکتروفوروز ژل آگارز مورد بررسی قرار گرفت. جهت بررسی آماری داده‌ها از نرمافزار SPSS نسخه ۱۶ (version 16, SPSS Inc., Chicago, IL) استفاده شد. به منظور مقایسه کمیت و کیفیت RNA استخراجی از بافت‌ها و کیت‌های مختلف از آزمون آماری ANOVA استفاده شد. برای تمامی محاسبات آماری انجام شده، مقدار P کمتر از ۰/۰۵ به عنوان اختلاف معنی‌دار در نظر گرفته شد.

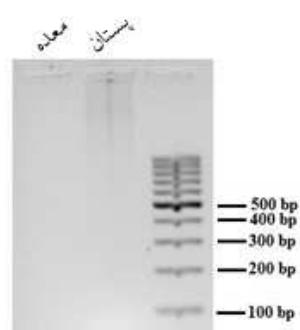
یافته‌ها

در فاز اول پروژه، RNA کل از بافت‌های منجمد انسانی با استفاده از محلول RNX Plus محصول شرکت سیناژن (ساخت ایران) استخراج گردید. برای اطمینان از کیفیت RNA استخراج شده از بافت، علاوه بر استفاده از اسپکتروفوتومتر (تعیین غلظت و میزان آلدگی با پروتئین و ...)، ۵ میکرولیتر از RNA نیز Gel doc را روی ژل آگارز ۱ درصد برده و در دستگاه مشاهده شد. همان طور که در شکل شماره ۱ مشاهده می‌شود، باند RNA‌های ریبوزومی ۱۸S و ۲۸S قابل تشخیص بوده و اسمیر میان این دو باند مربوط به mRNA‌ها می‌باشد که نشان دهنده کیفیت مناسب RNA استخراج شده است.

برای اطمینان از عدم حضور آلدگی DNA (ژنومی، RNA استخراجی با محلول RNX Plus، با آنزیم DNase I تیمار شد. پس از تیمار، cDNA تهیه و در واکنش PCR استفاده شد. نتایج حاصل از واکنش PCR با پرایمرهای ژن TBP نشان داد که به جای تک

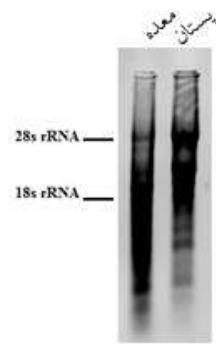
شرایط عاری از RNase با استفاده از تانک نیتروژن به آزمایشگاه منتقل و با استفاده از سه کیت مختلف RNeasy Mini (Cat#RN7713C) RNX plus RNeasy Plus Mini (Cat#74104) (کیاژن) Cat#74134) استخراج RNA کل صورت گرفت. در کلیه موارد، با توجه به پروتکل شرکت‌های سازنده عمل شد؛ با این تفاوت که به منظور بالا بردن میزان بازدهی استخراج توسط کیت RNeasy Mini، به جای استفاده از محلول RLT همراه کیت، از محلول استخراج RNA کیازل (Cat#79306 کیاژن) استفاده شد. لازم به ذکر است کیت RNeasy Plus Mini به دلیل داشتن یک ستون جدا کننده‌ی DNA نیازی به تیمار بعدی با آنزیم DNase نداشته و در همان مرحله‌ی اول، آلدگی ژنومی را از RNA جدا می‌کند، ولی در رابطه با دو کیت استخراج دیگر، از تیمار با آنزیم DNase به منظور حذف DNA ژنومی استفاده شد. در مورد محلول RNX plus، بعد از انجام مراحل استخراج و قبل از ستر cDNA (فرمتاز) و در مورد کیت RNase-Free DNase set (Cat#79254) از آنزیم RNeasy Mini استفاده در کیت RNeasy Mini در مقایسه‌ی با محلول RNX در این بود که آنزیم DNase در مورد اولی طی مراحل استخراج استفاده شده و بر روی ستون‌هایی که در این کیت وجود دارند باقی مانده و اثری از DNase در مراحل بعدی باقی نمی‌ماند. پس از استخراج RNA، در مرحله‌ی اول، کمیت و کیفیت آن با استفاده از اسپکتروفوتومتری و ژل الکتروفوروز مورد بررسی قرار گرفت و سپس به منظور بررسی تأثیر کیفیت RNA استخراجی در آزمایش‌های پایین دستی،

ستز cDNA و PCR)، در مرحله‌ی ستز cDNA از MgCl₂ استفاده نشد. پس از انجام واکنش RT-PCR و الکتروفورز محصولات، هیچ محصولی روی ژل مشاهده نشد (شکل شماره‌ی ۳).

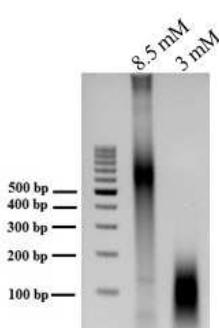
شکل ۳. نتایج حاصل از ژل الکتروفورز محصولات RNA با حذف MgCl₂ در واکنش ستز cDNA روی ژن TBP

باند مورد نظر برای تمامی بافت‌ها، اسمیر مشاهده می‌شود (شکل شماره‌ی ۲). لازم به ذکر است اندازه‌ی باند قابل انتظار برای ژن TBP، ۱۲۸ جفت باز می‌باشد.

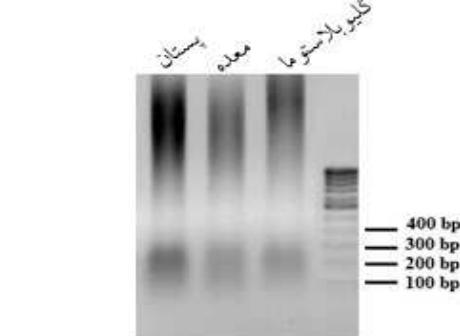

شکل ۱. الگوی RNA استخراج شده از دو نمونه‌ی بافتی انسانی معده و پستان الکتروفورز شده روی ژل آگارز ۱ درصد. در شکل، باندهای مربوط به RNA های ریبوزومی ۲۸S و ۱۸S، قابل مشاهده‌اند.

در مرحله‌ی بعدی، برای حل این مشکل از دو غلظت مختلف MgCl₂ در واکنش ستز cDNA استفاده شد. با این وجود، بعد از PCR روی این cDNA ها، دوباره اسمیر مشاهده شد (شکل شماره‌ی ۴).

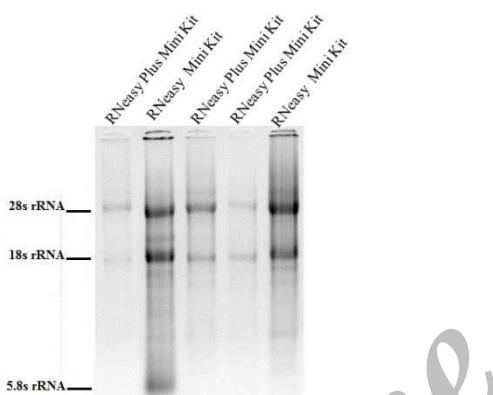
شکل ۴. نتایج حاصل از ژل الکتروفورز محصولات RNA روی ژن TBP با استفاده از دو غلظت متفاوت MgCl₂ در واکنش ستز cDNA

شکل ۲. نتایج حاصل از ژل الکتروفورز محصولات RNA روی TBP RNA استخراج شده از بافت‌های مختلف با DNase I و تیمار شده با RNX Plus محلول

از آن جایی که شاید یکی از دلایل مشاهده اسمیر، وجود میزان اضافه‌ی MgCl₂ در واکنش باشد، در مرحله‌ی بعدی به منظور حذف اسمیر، شرایط واکنش RT-PCR تغییر داده شد و به منظور کاهش میزان MgCl₂ مورد استفاده در واکنش

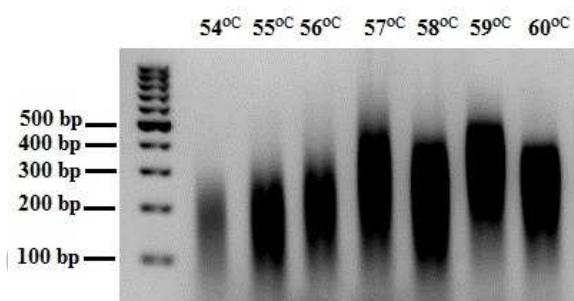
شد. کیت RNeasy Plus Mini به دلیل داشتن یک ستون جدا کننده DNA هیچ نیازی به تیمار بعدی با آنزیم DNase نداشته و در همان مرحله اول استخراج RNA، آلودگی ژنومی را از RNA جدا می‌کند و در رابطه با کیت RNeasy Mini نیز در همان اوسط استخراج RNA، تیمار باست جدأگانه آنزیم DNase I روی ستون مخصوصی انجام می‌گیرد؛ به طوری که با شستشوی بعدی با بافرهای مخصوص این کیت، RNA خالص از ستون خارج می‌شود.

شکل ۶. الگوی RNA استخراج شده از بافت‌های انسانی مختلف با استفاده از دو کیت RNeasy plus Mini و RNeasy Mini و الکتروفورز شده روی ژل آگارز ۱ درصد. در شکل، باندهای مربوط به RNA های ریبوزومی ۲۸S، ۱۸S و ۵/۸S قابل مشاهده هستند.

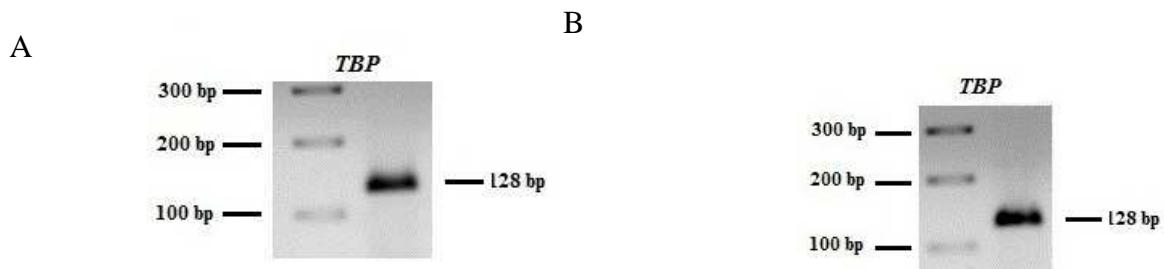
برای اطمینان از عملکرد مناسب RNA های استخراج شده توسط کیت‌های RNeasy Plus Mini و RNeasy Mini در آزمایش‌های پایین دستی، cDNA سنتز و با استفاده از پرایمرهای اختصاصی ژن TBP، واکنش PCR انجام شد. محصول PCR به صورت یک تک باند اختصاصی با طول ۱۲۸ باز بر روی ژل الکتروفورز مشاهده گردید (شکل شماره ۷).

در مرحله‌ی بعدی، برای از بین بردن اسمیر حاصل از استفاده‌ی از دو غلظت مختلف MgCl₂، از گرادیان دمایی (مرحله Annealing) در واکنش PCR استفاده شد. با این حال هیچ تغییری در نتایج حاصل از واکنش PCR به وجود نیامد و هم‌چنان در کلیه‌ی دماهای Annealing، اسمیر مشاهده می‌شد (شکل شماره‌ی ۵).

شکل ۵. نتایج حاصل از ژل الکتروفورز محصولات Annealing روی ژن TBP با استفاده‌ی از گرادیان دمایی

در فاز دوم پروژه، از دو کیت RNeasy Mini و RNeasy Plus Mini شرکت کیاژن، به منظور استخراج RNA کل از بافت‌های منجمد انسانی استفاده شد. کیفیت و کمیت RNA کل با استفاده‌ی از ژل الکتروفورز و دستگاه اسپکتروفوتومتری مورد بررسی قرار گرفت که نتایج حاصل، نشان از کیفیت بالای RNA استخراجی با استفاده‌ی از کیت‌های مذکور داشت (شکل شماره‌ی ۶)؛ با این تفاوت که کمیت و خلوص RNA استخراجی با استفاده از کیت RNeasy Mini بالاتر بود ($P = 0.03$). همان طور که پیش از این اشاره شد، به منظور بالا بردن میزان بازده استخراج توسط کیت RNeasy Mini، به جای استفاده‌ی از محلول RLT همراه کیت، از محلول استخراج RNA کیازل (Cat#79306 کیاژن) استفاده

شکل ۷. نتیجه‌ی حاصل از RT-PCR زن RNA بر روی TBP با استفاده از کیت (A) و RNeasy Mini (B)

مطالعات پایین دستی نظری بررسی بیان ژن محسوب می‌شود؛ در این مطالعه بر آن شدیم که روش‌های مختلف در دسترس برای استخراج RNA را مقایسه کنیم تا بتوانیم به روشنی بهینه و استاندارد برای استخراج RNA از بافت‌های منجمد انسانی دست یابیم. در فاز اول مطالعه، از محلول RNX Plus (ساخت شرکت ایرانی سیناژن) جهت استخراج RNA از بافت‌های مختلف انسانی و سپس تیمار با آنزیم DNase I برای حذف آلودگی DNA ژنومی استفاده شد. با وجود تغییر دادن شرایط مختلف جهت بهینه‌سازی شرایط استخراج و واکنش‌های پایین دستی نتوانست نتایج قابل قبولی را به دست آورد. لذا در فاز دوم مطالعه، از دو کیت تجاری شرکت کیاژن به نام‌های RNeasy Mini و RNeasy Plus Mini که تکنولوژی استخراج RNA و حذف DNA ژنومی در آن‌ها مبتنی بر ستون‌های RNeasy Mini Spin می‌باشد، استفاده شد. نتایج نشان داد که ترکیب کیت RNeasy Mini محلول لیز بافت کیاژل (Qiazol) به همراه استفاده از RNase-Free DNase set بهترین نتایج را از نظر کیمی و کیفیت RNA استخراجی و نیز واکنش RT-PCR به بار می‌آورد. در مطالعه‌ای در سال ۲۰۰۹،

بحث

همان طور که اشاره شد سطح بیان RNA نشانگر خوبی از وضعیت فیزیولوژیک سلول و بافت است و صحت اندازه گیری میزان بیان ژن به شدت متأثر از کمیت و کیفیت RNA آغازی می‌باشد (۱-۲). موفقیت در هر آنالیزی که بر اساس RNA است (برای RT-PCR، میکروواری و ...)، وابسته به خلوص، کمیت مناسب و تمامیت RNA استخراج شده است (۱۱). در چند سال اخیر، آنالیز RNA بخش مهمی از مطالعات را به خود اختصاص داده و روش‌های متفاوت استخراج، RNAهایی با کیفیت و کمیت متفاوت را به دست می‌دهند. به عنوان مثال، تغییر روش هموژنیزاسیون بافت، به تنها یی می‌تواند RNAهایی با کیفیت متفاوت ایجاد کند (۳). منشأ RNA استخراجی (برای مثال انسان، حیوان یا گیاه)، روند نمونه گیری بافت، در کنار روش استخراج RNA، همگی روی کمیت و کیفیت RNA استخراجی اثرگذار هستند. برای مثال استفاده از محلول تجاری Trizol برای استخراج RNA، در مقایسه‌ی با تکنیک‌های مبتنی بر ستون، RNAی با کیفیت پایین‌تر به دست می‌دهد (۱۲)، از آن جایی که استخراج RNA از نمونه‌های بافت انسانی، که بسیار ارزشمند هستند، نقطه‌ی شروع در

خرگوش محسوب می‌شود (۱۵). در مطالعه‌ی حاضر با مقایسه‌ی نتایج به دست آمده و بررسی کیفیت RNA استخراجی توسط کیت‌های مختلف، به نظر می‌رسد ترکیب کیت RNAsy Mini، محلول کیازل به همراه استفاده‌ی از RNase-Free DNase set طی مراحل استخراج، مناسب‌ترین روش جهت استخراج RNA از بافت‌های منجمد انسانی بوده و RNA استخراجی می‌تواند با اطمینان جهت آزمایش‌های مولکولی پایین دستی نظیر بررسی کمی بیان ژن مورد استفاده قرار گیرد.

لازم به ذکر است که یکی از محدودیت‌های این مطالعه استفاده از تنها سه نوع متفاوت بافت منجمد انسانی می‌باشد. در صورتی که بتوان مطالعه‌ی مشابهی بر روی سایر بافت‌های انسانی طراحی نمود و به انجام رسانید، با اطمینان بیشتری می‌توان ترکیب "کیت RNAsy Mini، محلول کیازل به همراه استخراج از RNA استخراجی" RNase-Free DNase set از سایر بافت‌های منجمد انسانی توصیه نمود. علاوه بر این، استفاده از نانوچیپ‌هایی که کیفیت RNA را به صورت کمی و به شکل "عدد تمامیت RNA Integrity Number = RIN)" نشان می‌دهند، می‌تواند تصویر کمی و دقیق‌تری از وضعیت RNA به ما ارائه نماید. در حال حاضر دستگاه Agilent Bioanalyzer قادر به محاسبه‌ی "عدد تمامیت RNA" می‌باشد که متسافانه هنوز امکان استفاده از نانوچیپ‌های مذکور در ایران وجود ندارد.

تشکر و قدردانی

از جناب آقای وحید بهرام بیگی که در تهیه بافت‌های منجمد انسانی مشارکت نمودند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

Jakovljevic و همکاران به مقایسه‌ی کیفیت و تمامیت RNA استخراج شده از نمونه‌های خون و لکوسیت‌های مربوط به بیماران مبتلا به لوکمی مایلوئید با استفاده از سه روش: گوانیدیوم تیوسیونات-فنل-کلروفرم (TRI Reagent[®]، PrepStation[®]) و QIAamp[®] پرداختند. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که روش مبتنی بر گوانیدیوم تیوسیونات-فنل-کلروفرم (TRI Reagent[®]) نسبت به دو کیت دیگر از کارایی بالاتری برخوردار است (۱۳). در مطالعه‌ی دیگری در سال ۲۰۰۹، Muyal و همکاران با بررسی استخراج RNA از سه نمونه‌ی بافت منجمد شده و سه نمونه‌ی بافت تازه‌ی ریه به مقایسه‌ی دو روش گوانیدین تیوسیونات-فنل-کلروفرم (GTC) و ستون ژل سیلیکا (SGC) پرداختند. آن‌ها دریافتند RNAی به دست آمده از هر دو روش GTC و SGC از نظر خلوص و تمامیت از کیفیت خوبی برخوردار بوده است؛ ولی تمامیت RNA استخراج شده با روش SGC از نظر حفظ تمامیت هر سه نوع RNAی GTC ریبوزومی موجود در سلول نسبت به روش دارای مزیت است (۱۴). همچنین در سال ۲۰۱۰، Abdel Nour و همکاران به منظور بهینه‌سازی استخراج RNA از خون خرگوش، پنج روش مختلف استخراج RNA را مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها در مطالعه‌ی TRIzol - LS Reagent (QIAamp RNA Blood, # 10296-010, Invitrogen) Ribopure- Blood Mini (#52304, Qiagen) RNeasy (#AM1928, Applied Biosystems) و Protect Animal Blood (#73224, Qiagen) استفاده نمودند. نتایج آن‌ها نشان داد که استفاده از کیت RNeasy Lipid Tissue RNeasy Lipid Tissue نشان داد که استفاده از کیت مناسب‌ترین روش جهت استخراج RNA از خون

References

1. Raeymaekers L. Quantitative PCR: theoretical considerations with practical implications. *Anal Biochem* 1993; 214(2): 582-5.
2. Imbeaud S, Graudens E, Boulanger V, Barlet X, Zaborski P, Eveno E, et al. Towards standardization of RNA quality assessment using user-independent classifiers of microcapillary electrophoresis traces. *Nucleic Acids Res* 2005; 33(6): e56.
3. Fleige S, Pfaffl MW. RNA integrity and the effect on the real-time qRT-PCR performance. *Mol Aspects Med* 2006; 27(2-3): 126-39.
4. Fleige S, Walf V, Huch S, Prgomet C, Sehm J, Pfaffl MW. Comparison of relative mRNA quantification models and the impact of RNA integrity in quantitative real-time RT-PCR. *Biotechnol Lett* 2006; 28(19): 1601-3.
5. Sarkar D, Parkin R, Wyman S, Bendoraitė A, Sather C, Delrow J et al. Quality assessment and data analysis for microRNA expression arrays. *Nucleic Acids Res* 2009; 37(2): e17.
6. Bustin SA, Nolan T. Pitfalls of quantitative real-time reverse-transcription polymerase chain reaction. *J Biomol Tech* 2004; 15(3): 155-66.
7. Becker C, Hammerle-Fickinger A, Riedmaier I, Pfaffl MW. mRNA and microRNA quality control for RT-qPCR analysis. *Methods* 2010; 50(4): 237-43.
8. Bevilacqua C, Makhzami S, Helbling JC, Defrennaix P, Martin P. Maintaining RNA integrity in a homogeneous population of mammary epithelial cells isolated by Laser Capture Microdissection. *BMC Cell Biol* 2010; 11: 95.
9. Bustin SA. Quantification of mRNA using real-time reverse transcription PCR (RT-PCR): trends and problems. *J Mol Endocrinol* 2002; 29(1): 23-39.
10. Bauer P, Rolfs A, Regitz-Zagrosek V, Hildebrandt A, Fleck E. Use of manganese in RT-PCR eliminates PCR artifacts resulting from DNase I digestion. *Biotechniques* 1997; 22(6): 1128-32.
11. Bustin SA, Benes V, Nolan T, Pfaffl MW. Quantitative real-time RT-PCR--a perspective. *J Mol Endocrinol* 2005; 34(3): 597-601.
12. Santiago-Vazquez LZ, Ranzer LK, Kerr RG. Comparison of two total RNA extraction protocols using the marine gorgonian coral *Pseudopterogorgia elisabethae* and its symbiont *Symbiodinium* sp. *Electron J Biotechnol* 2006; 9(5): 598-603.
13. Jakovljevic KV, Spasic MR, Malislic EJ, Dobricic J, Krivokuc AM, Jankovic RN. Comparison of phenol-based and alternative RNA isolation methods for gene expression analyses. *Journal of the Serbian Chemical Society* 2010; 75(8): 1053-61.
14. Muyal JP, Muyal V, Kaistha BP, Seifart C, Fehrenbach H. Systematic comparison of RNA extraction techniques from frozen and fresh lung tissues: checkpoint towards gene expression studies. *Diagn Pathol* 2009; 4: 9.
15. Abdel Nour AM, Barbour EK, Depint F, Dooms M, Niang K, Dulac A, et al. Comparison of five RNA extraction methods from rabbit's blood. *Agriculture and Biology Journal of North America* 2010; 1(4): 448-50.

Evaluation and Optimization of Various Procedures of RNA Extraction from Human Frozen Tissues

Faezeh Mohammad Hashem MSc¹, Parvaneh Nikpour PhD², Modjtaba Emadi-Baygi PhD³

Abstract

Background: Utilizing an intact RNA is essential while performing molecular genetics methods like microarray and quantitative Real-time polymerase chain reaction (RT-PCR). Using RNA with poor quality may affect the results of downstream manipulations. Our aim in the current study was to compare and optimize various procedures for RNA extraction by using different kits and DNase treatment to find a standard method for RNA extraction from human frozen tissues.

Methods: Using Cinnagen RNX plus solution, Qiagen RNeasy Mini Kit and Qiagen RNeasy Plus Mini Kit, total RNA was extracted from human frozen tissues comprising stomach (#40), glioma (#5) and breast (#15). For genomic DNA elimination, extracted RNA was treated with DNase enzyme. After RNA extraction, its quantity and quality was assessed by spectrophotometry and gel electrophoresis. After cDNA synthesis, RT-PCR technique by specific primers designed for *TBP* gene was performed and results were assessed by agarose gel electrophoresis.

Findings: Extracted RNA by Cinnagen RNX plus solution did not show good results in RT-PCR after DNase treatment. Extracted RNAs by Qiagen RNeasy Mini Kit and Qiagen RNeasy Plus Mini Kit were of high quality for RT-PCR reaction because of using DNase treatment during the extraction procedure and an additional genomic DNA elimination column respectively.

Conclusion: Combining Qiagen RNeasy Mini Kit, Qiazol solution and DNase treatment during the extraction procedure is the most suitable method for RNA extraction from human frozen tissues and the extracted RNA can be used with assurance in downstream molecular techniques.

Key words: RNA extraction, Human tissue, Gene expression.

¹ Division of Genetics, Department of Biomedical Sciences, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

² Division of Genetics, Department of Biomedical Sciences, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

³ Department of Genetics, School of Basic Sciences and Research Institute of Biotechnology, Shahrekord University, Shahrekord, Iran.
Corresponding Author: Parvaneh Nikpour PhD, Email: pnikpour@med.mui.ac.ir